

A MENNY VALÓSÁG!

mölcshöz vezetett. A fák tökéletes sorokban álltak. Mindegyik érett, zamatos gyümölcstől roskadozott. Minden fán más termett. Olyan hatalmas volt az ültetvény, hogy végtelennek tűnt.

Az Úr letépett egy ovális alakú, bíbor színű gyümölcsöt és átadta nekem. Aztán egy gömbölyű, mélyvörös gyümölcsöt is adott. Megettem őket, de nem nagyon éreztem az ízüket.

Viszonoztam az Úr kedvességét: letéptem egy kis, kerek, rózsaszínű gyümölcsöt és átnyújtottam neki. Nem láttam az arcát tisztán, de éreztem, hogy mosolyog. Tudtam, hogy nagyon örül ennek a cselekedetemnek.

Ezután a már ismerős fehér palotához mentünk, ahol felöltöttük mennyei viseletünket. Ezután az Úr leült aranytrónjára. A terem most is tele volt az enyémhez hasonló gyönyörű ruhát és koronát viselő emberekkel.

A termet a békesség és imádás légköre töltötte be. Az emberek megalázták magukat az Úr előtt. Próbáltam csatlakozni hozzájuk, de annyira ámultam és annyira elképedtem, hogy nem tudtam olyan gyorsan az imáadásra koncentrálni, ahog szerettem volna.

Mielőtt tudatosult volna bennem minden, az Úr már fel is vette a hétköznapi ruháját. Megragadta a kezemet és kivezetett onnan. Isten Királyságában olyan sebességgel követik egymást az események, hogy néha úgy érzem mintha egy felgyorsított videofilmbe élnék.

Az Úr végigvezetett egy sebes folyón átívelő, aranyhídon. A folyó partjai igen termékenyek voltak: mindkét oldalon pompás fák és virágok nőttek. A mennyei fák és virágok nagyon sok mindenben különböznek a Földön ismertektől. Roppant változatosak. Nagyobbak és egészségesebbek bármely növénynél, amit a Földön valaha láttam, valamint élénkebbek a színeik és szebbek a földieknél.

Úgy éreztem, meseországban vagyok, mert azt ilyenek ábrázolják azok a rajzok, amelyek a gyerekeim mesekönyveiben láthatóak – csak-hogy ez nem a képzelet műve volt.

„MEGŐRZÖM A KISBABÁIKAT”

Miután átértünk a gyönyörű aranyhídon, az Úr egy olyan helyre vezetett, ahol csecsemőket és kisdedeket tartottak – sokan teljesen újszülöttnek tűntek. Egy óriási terem volt ez, mint egy raktár, nem volt csinos, sem díszes. Tele volt mezítelen, szorosan egymás mellett fekvő kisbabákkal.

– Miért van itt ennyi csecsemő? – érdeklődtem.

Az én Királyságom készen áll

– Olyan anyák gyermekei ők, akik nem akartak gyereket. Én meg-
őrzöm a kisbabáikat! – felelt az Úr.

– Mit teszel velük, Uram?

– Amelyiknek az anyja megtér, az visszakaphatja a babáját.

– Mi történik azzal, amelyiknek az anyja nem nyer üdvösséget?

– Más anyák kapják meg őket, amikor majd minden gyermekem
bejön a Királyságba.

Ekkor megértettem, hogy ezeket a csecsemőket az anyjuk méhéből
abortálták. Sírva fakadtam. Jézus felkiáltott: „Gyűlölöm az abortuszt!”
Hangja és magatartása szigorú és haragos lett. Ott és akkor tudtam,
hogy ezt az üzenetet hamarosan továbbadom majd mindenkinek, aki
hajlandó meghallgatni.

Az Úr nem kedveli az abortuszt. Az Ő szemében ez az egyik legször-
nyűbb bűn. Jézus mondta azt: „Engedjétek hozzám jőni a gyermekeket
és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa” (Márk 10:14).
Jézus szereti a kicsinyeket. Ahogy figyeltem és hallgattam Őt, érzél-
tem gyengéd könyörületét ezek iránt az abortált csecsemők iránt.

Ma az Egyesült Államokban nagyjából minden negyedik terhesség
abortusszal végződik. Mennyire megszorítja ez az Urat! A demok-
ratikus országok közül az USA abortusztörvénye a legengedékenyebb,
és egyre nő az abortuszok száma. Sosem fogom elfelejteni, amit azon a
reggelen láttam a Mennyben, és sosem leszek többé képes hallgatni az
abortusz rettenetes bűnével kapcsolatban.

Azóta imádkozom a nőkért országunkban; kérem Istent, hogy nyis-
sa meg a szemüket az igazság meglátására az abortusszal kapcsolatban,
és őrizze meg őket a rossz döntéstől. Most már tudom, hogy örökké-
való következményekkel jár, amikor valaki az abortusz mellett dönt.
Imádkozom, hogy szűnjön meg az amerikai lelkiismeret érzéketlensége
a gyilkosság ezen formája iránt.

Még szinte hallom az Úr haragos, érzelmektől remegő hangját, aho-
gyan kimondta: „Gyűlölöm az abortuszt!” A Menny sokkal jobb, mint
ez a hely / Dicsérjük Istent! / Micsoda öröm és boldogság / Végigjárni az
aranyutcákat! / Olyan országba megyünk, ahol sosem öregszenk meg.

HELY A HŰSÉGESEKNEK

Az Úr elvitt egy, a Királyság kapuján kívül eső, puszta helyre, és ott sok
embert mutatott, akik homokszerű ruhát viseltek és nagyon szorosan